

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40

E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

**Виконавчий комітет
Павлоградської міської ради
Дніпропетровської області**

вул. Соборна, 95, м. Павлоград,
Дніпропетровська область, 51400

*Стосовно пропозицій щодо
удосконалення проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Павлоградської міської ради Дніпропетровської області «Про затвердження Правил розміщення зовнішньої реклами у місті Павлоград» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом виконавчого комітету Павлоградської міської ради Дніпропетровської області від 12.02.2020 № 349/0/2-20.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення та аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону повідомляємо.

Засади рекламної діяльності в Україні, регулювання відносин, які виникають у процесі виробництва, розповсюдження та споживання реклами, встановлені Законом України «Про рекламу» (далі – Закон про рекламу).

Частиною першою статті 16 Закону про рекламу встановлено, що розміщення зовнішньої реклами у населених пунктах проводиться на підставі дозволів, що надаються виконавчими органами сільських, селищних, міських рад, а поза межами населених пунктів – на підставі дозволів, що надаються обласними державними адміністраціями, а на території Автономної Республіки Крим – Радою міністрів Автономної Республіки Крим, в порядку, встановленому цими органами на підставі типових правил, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Типові правила розміщення зовнішньої реклами затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 29.12.2003 № 2067 (далі – Типові правила).

У свою чергу, правові та організаційні засади функціонування дозвільної системи у сфері господарської діяльності, а також порядок діяльності дозвільних органів, уповноважених видавати документи дозвільного характеру, та адміністраторів визначені Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про дозвільну систему).

Водночас за результатами аналізу проекту рішення, в частині затвердження Правил розміщення зовнішньої реклами у місті Павлоград (далі – проект Правил) встановлено, що його зміст та наповнення не відповідають вимогам чинного законодавства України, зокрема Закону про рекламу, Закону про дозвільну систему та Типовим правилам.

У зв'язку із зазначеним, надаємо такі пропозиції та зауваження до проекту рішення.

1. Підпункт 2 пункту 1 проекту Правил пропонуємо привести у відповідність до пункту 2 Типових правил та статті 1 Закону про рекламу, зокрема, виключивши поняття «короткострокове розміщення зовнішньої реклами», «дозвіл на розміщення зовнішньої реклами», «дозвіл на короткострокове розміщення зовнішньої реклами», як такі, що не передбачені Типовими правилами та Законом про рекламу.

Поняття «рекламні засоби» викласти у такій редакції «рекламні засоби – засоби, що використовуються для доведення реклами до її споживача».

2. Законом України «Про внесення змін до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців» та деяких інших законодавчих актів України щодо децентралізації повноважень з державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань», внесені зміни, зокрема до Закону про дозвільну систему, яким скасовано видачу дубліката документів дозвільного характеру. Ці зміни набрали чинності з 01 січня 2017 року.

Отже, пропонуємо у підпункті 1 пункту 2 проекту Правил виключити слова «видача дублікатів».

3. На сьогодні чинним законодавством України, у тому числі і Законом про рекламу, не встановлено підстав і способів здійснення демонтажу рекламних засобів, а також повноважень органів влади щодо можливості та/або необхідності врегулювання ними зазначених питань.

Відповідно до вимог частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Виходячи з зазначеного вище, пропонуємо абзац дев'ятий підпункту 3 пункту 2 та пункт 8 проекту Правил виключити.

4. Підпунктом 1 пункту 3 проекту Правил встановлено, що для одержання дозволу заявник подає заяву за формою згідно з додатком 1, до якої додається, серед іншого, копія свідоцтва про державну реєстрацію заявника як юридичної особи або фізичної особи - підприємця.

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо необхідності обов'язкового надання витягів та виписок з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців» скасовує вимогу щодо

обов'язкового подання суб'єктами господарювання органам державної влади паперових виписок, витягів з ЄДР. Органи влади отримують відомості з Реєстру через офіційний веб-сайт розпорядника Єдиного державного реєстру або шляхом доступу до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців у порядку, встановленому Законом України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців».

Тому, пропонуємо підпункт 1 пункту 3 проекту Правил привести у відповідність до вимог законодавства у частині переліку документів для отримання дозволу.

5. Підпунктом 3 пункту 3 проекту Правил передбачається погодження видачі дозволу з Державтоінспекцією. Проте, на сьогодні уповноваженими органами є підрозділи Національної поліції.

Тому, пропонуємо у підпункті 3 пункту 3 змінити назву органу, що здійснює погодження дозволу у разі розміщення зовнішньої реклами у межах смуги відведення автомобільних доріг.

6. Частиною першою статті 4 Закону про дозвільну систему, серед іншого, встановлено, що виключно законами, які регулюють відносини, пов'язані з одержанням документів дозвільного характеру, встановлюються вичерпний перелік підстав для відмови у видачі, переоформлення, анулювання документа дозвільного характеру; строк дії документа дозвільного характеру або необмеженість строку дії такого документа; перелік та вимоги до документів, які суб'єкту господарювання необхідно подати для одержання документа дозвільного характеру.

Крім того, на сьогодні Законом про дозвільну систему та Законом про рекламу не передбачено процедури внесення змін до дозволу, продовження строку його дії та скасування дозволу.

Таким чином, положення пункту 3 проекту Правил пропонуємо привести у відповідність до вимог, встановлених Типовими правилами, з урахуванням Закону про дозвільну систему, а саме, до пунктів 9, 10, 16, 19, 20, 21, 23; назву пункту 3 «Порядок надання дозволів» та пункти 4, 5, 6, 7, 9 виключити з проекту Правил.

7. Підпункт 13 пункту 3 проекту Правил виключити як такий, що дублює положення підпункту 1 пункту 2 проекту Правил.

8. Частиною другою пункту 37 Типових правил встановлено, що перелік обмежень та заборон щодо розміщення зовнішньої реклами, встановлений пунктами 34-37 цих Правил, є вичерпним.

Таким чином, пропонуємо абзац четвертий підпункту 1 та абзац третій підпункту 2 пункту 11 проекту Правил виключити.

9. Підпункт 5 пункту 11 проекту Правил пропонуємо привести у відповідність до пункту 38 Типових правил.

10. Підпункт 10 пункту 11 проекту Правил привести у відповідність до пункту 44 Типових правил.

11. Пункти 12, 13, а також додатки 3, 4, 5 проекту Правил пропонуємо виключити як такі, що не передбачені Типовими правилами.

Підсумовуючи наведене вище, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізу регуляторного впливу (далі – АРВ), повідомляємо про формальність його підготовки та відсутність у ньому всієї необхідної інформації та розрахунків, що не узгоджується з вимогами Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ, згідно з вимогами Методики, розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у кількісному (грошовому) вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб.

Натомість, при визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробник в АРВ обмежився лише текстовим описом проблеми, яка полягає у збільшенні рівня інфляції. Не наведено жодних даних, які б обґрунтовували наявність проблеми, визначали її масштаб та важливість.

У розділі II «Цілі державного регулювання» АРВ ціль сформульована загальними критеріями, без визначення числових показників, що у подальшому не надасть можливості визначити ступінь її досягнення запропонованим регулюванням. Також, розробником не визначено індикаторів зменшення масштабів проблеми, що характеризувало б досягнення мети регулювання, а тому зробити висновок, чи є цілі реально досяжними не вбачається можливим.

У розділі III «Визначення альтернативних способів досягнення зазначених цілей» АРВ розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми та оцінити (порівняти) вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

Однак, розробником в АРВ не визначено альтернативних способів досягнення цілей, не зазначені та не порівняні вигоди та витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з альтернатив у кількісному (грошовому) виразі.

Також розробником не наведено жодного розрахунку витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Зазначене не дозволяє об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У зв'язку з неналежним опрацюванням попередніх розділів АРВ у розділі «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

У свою чергу, у розділі V «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» АРВ розробник не описав механізму дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог. При цьому розробником не враховано, що механізм реалізації регуляторного акта має бути безпосередньо пов'язаний із цілями та очікуваними результатами регуляторного акта, тобто яким чином будуть діяти норми проекту рішення, та якою прогнозується ситуація після набрання регуляторним актом чинності.

У розділі VI «Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги» АРВ розробник повинен здійснити розрахунок витрат на виконання вимог регуляторного акта для органів виконавчої влади чи органів місцевого самоврядування, згідно з додатком 3 до Методики відповідний розрахунок не здійснюється, якщо розробником буде здійснено розрахунок витрат на запровадження державного регулювання для суб'єктів малого підприємництва, згідно з додатком 4 до Методики (Тест малого підприємництва).

Якщо питома вага суб'єктів малого підприємництва (малих та мікропідприємств разом) у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюється регулювання, перевищує 10 відсотків, необхідно здійснити розрахунок витрат на запровадження державного регулювання для суб'єктів малого підприємництва, згідно з додатком 4 до Методики. При цьому, у разі оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва окремо кількісно мають бути визначені витрати, які виникатимуть внаслідок дії регуляторного акта, згідно з додатком 2 до Методики.

Натомість, розробником АРВ відповідні розрахунки не проведені, що не дозволяє виміряти вплив регулювання на суб'єктів підприємництва, не оцінені витрати, які вони понесуть внаслідок провадження регулювання та, як наслідок, унеможливорює визначення необхідності вирівнювання питомої вартості навантаження між суб'єктами великого, середнього та малого підприємництва шляхом запровадження компенсаторних механізмів для суб'єктів підприємництва.

Також, розділ VIII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» АРВ не містить всіх обов'язкових показників, пов'язаних з виконанням даного акта.

У порушення вимог пункту 12 Методики у розділі IX «Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта» АРВ розробником не визначені заходи, з допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності регуляторного акта, а саме, вид даних (статистичних, наукових досліджень або опитувань), які

використовуватимуться для такого відстеження, та групи осіб, що відбиратимуться для участі у відповідному опитуванні.

Крім того, розробником не визначені строки проведення базового та повторного відстеження результативності регуляторного акта.

Порушення розробником вимог Закону та Методики в частині визначення показників результативності та заходів з проведення відстеження результативності регуляторного акта не дозволить в подальшому належним чином провести відстеження його результативності, як передбачено статтею 10 Закону.

Таким чином, у зв'язку з неналежною підготовкою АРВ до проекту рішення, зокрема, з відсутністю у ньому усієї необхідної інформації та розрахунків, розробником не доведено відповідність проекту рішення таким принципам державної регуляторної політики, як ефективність - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави та збалансованість - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Враховуючи зазначене, Державна регуляторна служба України пропонує Павлоградській міській раді Дніпропетровської області привести проект рішення «Про затвердження Правил розміщення зовнішньої реклами у місті Павлоград» у відповідність до вимог чинного законодавства України, з урахуванням зазначених зауважень та пропозицій, а аналіз регуляторного впливу – до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результати розгляду цього листа пропонуємо поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Т. в. о. Голови Державної
регуляторної служби України**

Олег МІРОШНІЧЕНКО